

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17057/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у поступку предлагача АА из с. ..., Општина ..., чији је пуномоћник Стефан Костић, адвокат из ..., против противника предлагача Општина Лебане, коју заступа Општински правобранилац у Лебану, ради утврђивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2184/25 од 22.10.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2184/25 од 22.10.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2184/25 од 22.10.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану Р1 41/21 од 25.03.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача и одређена накнада за потпуну експропријацију ради уређења комплекса археолошког налазишта „Царичин град“ на кп. бр. ... КО ..., власништво предлагача на име тржишне вредности земљишта у укупном износу од 2.723.200,00 динара и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати 2.723.200,00 динара на име накнаде за потпуну експропријацију – ради уређења комплекса археолошког налазишта „Царичин град“ на кп. бр. ... КО ..., укупне површине 3404 м2 у целисти са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде трошкова поступка исплати 209.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2184/25 од 22.10.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача, а првостепено решење је потврђено у ставу првом и другом изреке у делу износа на име висине досуђених трошкова поступка и законске затезне камате. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке тако што је обавезан

противник предлагача да предлагачу исплати трошкове поступка у року од 15 дана од дана пријема решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа, тако што је утврђено да је извршена пренамена експроприсаног земљишта из пољопривредног у градско грађевинско земљиште (пре експропријације), те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку, висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Одлуке ревизијског суда и правноснажне одлуке другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се противник предлагача позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ситуацији. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 23.12.2021. године, а вредност предмета спора је 2.723.200,00 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**